

Nr 2.

Ankom till Riksdagens kansli den 22 februari 1912 kl. 1 e. m.

Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande nr 2, i fråga om en af herr Steffen väckt motion, nr 67, om skrifvelse till Kungl. Maj:t angående några önskemål i sammanhang med fattigvårdslagstiftningskommitténs uppdrag.

I en inom Första kammaren väckt motion, nr 67, som hänvisats till behandling af dess första tillfälliga utskott, har herr *Steffen* hemställt, att Riksdagen i skrifvelse till Kungl. Maj:t ville anhålla, att Kungl. Maj:t måtte fästa fattigvårdslagstiftningskommitténs uppmärksamhet på den synnerliga önskvärdheten att särskildt taga i öfvervägande: *dels* behovvet af och de lämpliga formerna för en konsultativ och inspekterande: central fattigvårdsmyndighet, med uppgift såväl att tillhandagå de kommunala fattigvårdsstyrelserna med alla de upplysningar och råd i juridiska, administrativa, hygieniska och pedagogiska frågor, som de kunna påfordra, som ock att öfva uppsikt öfver efterlefnaden inom alla landets kommuner af för fattigvårdsstyrelsernas verksamhet gällande lagar och förordningar, *dels* behovvet af all den offentliga barnavårdens skiljande från fattigvården samt behovvet af en centralisation eller sammanorganisering af all den offentliga barnavården i riket; *dels* behovvet af legala bestämmelser, som ställa utom allt tvifvel, att föräldrar kunna fränkännas sin målsmansrätt öfver sina barn, då denna målsmansrätt visar sig vara ett öfverstigligt hinder, i stället för ett tjänligt medel, för uppnåendet af samhällets minima af barnavård.

I afseende på den närmare motiveringen för nämnda framställning får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet.

Frågan om fattigvårdsväsendets tidsenliga ordnande är — därom torde endast en mening råda — en af våra viktigaste sociala frågor, dels emedan den berör ett så betydligt antal samhällsmedlemmar, dels och framför allt emedan den står i nära samband med en mångfald andra i samhällslifvet djupt ingripande frågor. Frågan hör emellertid ej endast till de viktigaste utan äfven till de svåraste af de uppgifter, som i vår tid trängt fram i förgrunden. Härtill bidraga många omständigheter — utskottet vill här blott erinra om ett par sidor af saken, den ekonomiska och den organisatoriska.

En lösning af detta viktiga spörsmål torde emellertid, enligt utskottets mening, ej kunna ske utan djupgående och omfattande undersökningar af alla de olikartade förhållanden, som — mer eller mindre nära — sammanhånga med detsamma.

I här föreliggande motion har motionären framdragit några af de viktigaste punkter, på hvilka reformarbetet i berörda hänseende under senare år inriktats, nämligen inrättandet af en central inspektions- och konsultationsmyndighet för fattigvården, barnavårdens skiljande från fattigvården samt rätt för vederbörande myndigheter att under vissa förhållanden fränkänna föräldrar deras målsmansrätt öfver sina barn. De önskemål i afseende härå, hvaråt uttryk gifvits i motionen, synas utskottet vara i hög grad förtjänta af beaktande.

Såsom motionären upprepade gånger framhåller, pågår emellertid för närvarande ett omfattande utredningsarbete på nu ifrågavarande område. Den 21 juni 1907 tillsatte Kungl. Maj:t en kommitté, hvilken, såsom det äfven omnämnes i motionen, erhöll i uppdrag att utarbeta förslag till den förändrade lagstiftning dels angående fattigvården och dels angående lösdrifvares behandling, som kunde finnas erforderlig och lämplig, äfvensom till de ändrade bestämmelser i andra delar af lagstiftningen, som häråf påkallades, hvarefter till kommittén ytterligare hänskjutits frågor rörande vården af fosterbarn samt af vanartade och i sedligt afseende försummade barn. Kommitténs uppdrag är således så omfattande, att det innesluter jämväl de frågor, hvars vikt motionären nu önskat framhålla. Utskottet vill särskildt betona detta, enär genom vissa af motionärens yttranden en motsatt uppfattning skulle kunna uppstå. Utskottet har sig för öfrigt bekant, att fattigvårdslagstiftningskommittén ingående behandlat samtliga dessa frågor, och har för afsikt att i dem afgifva utlåtande och förslag.

Vid sådant förhållande synes det utskottet vara obehöfligt, att Riksdagen till Kungl. Maj:t aflåter en skrifvelse i det af motionären angifna syftet. En dylik åtgärd skulle ju därjämte innebära, att Riks-

dagen ansåge frågan böra lösas i en bestämd riktning. Det synes utskottet likväl knappast vara att antaga, det Riksdagen i en så viktig och omfattande fråga skulle intaga en bestämd ståndpunkt i afseende på vissa detaljer, innan fullständig utredning af frågan i dess helhet föreligger.

På grund af hvad sålunda anförts, får utskottet hemställa,

att ifrågavarande motion ej måtte föranleda någon
Första kammarens åtgärd.

Stockholm den 22 februari 1912.

På utskottets vägnar:

HUGO HAMMARSKJÖLD.

Herrar *Gullberg* och *A. Petré*n hafva anhållit få antecknadt, att de ej deltagit i ärendets slutliga behandling.
